

Lesnický list

Samizdatový zpravodaj Loketských městských lesů

Listopad 2011

Pozor na krátkodobé zájmy volebního období

První zmínky o vlastnictví lesů obcemi a městy jsou známy z raného středověku. Po roce 1948 bylo toto vlastnictví na čas přerušeno, ale na základě zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, se vlastnická práva obcí a měst k lesním majetkům obnovila. Navrácení majetku bylo velkým přínosem, vyvstala však také řada starostí a otázek, jak jej obhospodařovat.

Vlastnictví lesů klade na vlastníky mnoho dalších povinností a závazků vyplývajících z postavení lesa jako významného krajinného prvku, s jeho zastupitelnou úlohou související s plněním tzv. ostatních funkcí lesa. Les - a zvláště les obecní - není jen možným zdrojem dříví, je zároveň místem odpočinku, sběru lesních plodů a hub, tvoří také významnou ochranu lidských sídel před záplavami, větrnou erozí, často je i zdrojem kvalitní pitné vody.

O to větší zodpovědnost leží na zastupitelích při rozhodování o způsobech využití obecního či městského lesa. Právě proto, že volební období zastupitelstev je vzhledem k době obmýti (tedy k době, po kterou les vyrůstá, než jej lze smýt) mimořádně krátké, neměly by při rozhodování o způsobu využití

Řada subjektů dříve pracujících pro státní lesy nyní hledá svou pozici na trhu a často přichází i s nabídkami, které nemají reálný základ, jsou značně nadhodnoceny a firmy se spoléhají na změny smluv v jejich průběhu nebo na nedostatečnou kontrolu ze strany pronajímatele.

lesů převážít krátkodobé zájmy právě toho jednoho volebního období. Vždy je třeba rozhodovat tak, aby z lesa bylo bráno pouze to, co za dané období opět přirostlo, co les v této době vytvořil. Navíc je nezbytné pamatovat na to, že do lesa je nutno také nemalé peněžní prostředky vkládat formou péče o les, zalesňování, výchovy porostů, údržby cest, budov a zařízení.

V současné době se stále častěji vyskytují nabídky nejrozumnějších podnikatelských subjektů na obhospodařování městských a obecních lesů, nejlépe prostřednictvím pronájmu na delší období s příslu-

by mimořádně vysokých nájmu. Je to mnohdy důsledek změn v systému zadávání prací u Lesů ČR, kdy řada subjektů dříve pracujících pro státní lesy nyní hledá svou pozici na trhu práce a často přichází i s nabídkami, které nemají reálný základ, jsou značně nadhodnoceny a firmy se spoléhají na změny smluv v jejich průběhu nebo na nedostatečnou kontrolu jejich činnosti ze strany pronajímatele.

Když uvážíme to, že všechny podnikatelské subjekty od fyzických osob až po akciové společnosti přicházejí se svými nabídkami s předpokladem tvorby zisku, je zřejmé, že dobře vedené a ze strany obce či města kontrolované vlastní hospodaření v lesích (přímé hospodaření obcí, příspěvková organizace, vlastní spol. s r. o., vlastní akciová společnost) je vždy výhodnější než jakýkoliv cizí subjekt.

V tom dobrém případě o zisk tohoto subjektu, v tom horším o riziko nesprávného nebo záměrně nesolidního hospodaření. Náprava, třeba i jen krátké trvajícího nesprávného hospodaření na lesním majetku, si zpravidla vyžádá roky práce a značné množství nákladů navíc.

*Ing. František Kučera,
předseda Sdružení vlastníků
obecních a soukromých lesů v ČR*

Národní inventarizace lesů probíhá v celé republice

V letošním a příštích třech letech provádějí skupiny lesníků, zaměstnanců ÚHÚL Brandýs nad Labem, na území celé ČR v lesích bez rozdílu vlastnictví statistické zjišťování. Děje se tak na více než 20 000 zkusných plochách nahodile umístěných v pravidelné síti 2 x 2 km, každá plocha má výměru 500 m². Jde o nedestruktivní zjišťování stavu a vývoje lesů v rámci vládou nařízené Národní inventarizace lesů. Její výsledky se zveřejní v roce 2015 a bude z nich zřejmé, zda se stav lesů v ČR zlepšuje nebo zhoršuje. Vlastníci lesů jsou podle lesního zákona povinni umožnit těmto skupinám vstup do lesů. Na snímcích měření na inventarizované ploše a označení vozů, které inventarizaci provádějí.

Foto ÚHÚL

Loketské městské lesy - fáma

Loketské městské lesy (LML) jsou komunální společnost ve stoprocentním vlastnictví města. Hospodaří na majetku, který jí město pronajímá za podmínek, obsažených v zakladatelských listinách. Tyto podmínky jsou aktualizovány na zasedáních nejvyššího orgánu společnosti - valné hromadě (VH). Funkci VH vykonává rada města, má tedy absolutní moc.

Nejdůležitějším vztahem mezi městem a jeho společnostmi, kterou zastupují jednatele, je - kromě předpokládané vzorné péče o svěřený majetek - výnos z hospodaření. Celkový odvod městu (finanční a naturální plnění) je stanoven dohodou a objektivně vychází z výnosových možností lesa, tedy z výpočtu tzv. diferenciální renty. Pro zjednodušené posouzení výkonnosti vlastní společnosti v hospodaření na svěřeném majetku předkládáme radě i laické veřejnosti čas od času srovnání s jinými obecními majetky:

Průměrný výnos (nájem) z 1 hektaru obecního lesa v běžném roce v KV kraji je cca **400,- Kč**.

Vztah města Locket a LML modelově vyjadřuje přiložená tabulka. Každý kdo má elementární ekonomické znalosti, pochopí po jejím prostudování, proč je právě tento model (vztah) optimální, a také, proč se „hospodářský výsledek společnosti“ občas pohybuje v záporných číslech. Pro letošní rok zatím platí:

- Finanční odvod z 4 607 ha lesa (nájem)

4 607 000,- Kč

- Pořízení (nákup) Lesního hospodářského plánu (bez DPH)

2 021 000,- Kč

- Schválená investice do úpravy rašeliny

1 279 027,- Kč

- Výroba stánků, + montáže a demontáže

675 108,- Kč

- Oplocení KOZOO

142 695,- Kč

- Služby v přírodním divadle a parku

289 000,- Kč

- Výroba mříží, laviček, odchyt psů...

nevyčísľujeme

Celkem

9 013 830,- Kč

Tedy: z každého ha lesa, který město svěřilo své společnosti LML odvádíme vlastníkově jen letos zhruba **2 000,- Kč**.

Dodávám, že nájem platíme i z lesů, které jsou z běžného hospodaření vyloučeny. Což je mimo jiné větší část kaňonu Ohře z Lokte až do KV. Nájem dále platíme i z čerstvě převzatých majetků (400 ha Stanovice...). Stav přebíraných porostů nebývá optimální, dva až tři roky tyto lesy nevynáší.

Abychom byli schopni uspokojovat stále větší nároky vlastníka (to je legitimní), jsme nuceni vyvíjet celou řadu vedlejších činností. Kromě vlastního majetku města, na jehož neustálém rozšiřování má společnost velký podíl, spravují LML majetky měst Krásna, Kynšperka, Černavy, Nových Hamrů, dále soukromé majetky p. Holoubka a Lelka a Římskokatolických farností Lokte a Sokolova v celkové výměře více než 500 ha a jsou i daši zájemci. Všechny spravované subjekty dosahují pod naší správou mnohem lepšího efektu z hospodaření v lese než v minulosti a jsou se službami naší společnosti spokojeni. I na těchto majetcích LML vydělávají (nikoli nemravně). Dále vykupujeme, sortimentujeme a obchodujeme cizí dřevní hmotu, v zisku je i výkon práva myslivosti, stejně jako celá řada jiných hospodářských činností. Jen z tohoto prostého výčtu a srovnání je zřejmé, že společnost LML je vedena dobře, že se svému vlastníku vyplácí. Nadto poskytujeme městu některé technické služby (údržba zeleně, parku, amfiteátru, zimní údržba mechanizovaná...) v nadstandardní kvalitě za velmi přátelské (nikoli dumpingové) ceny. Tímto

Jednatel LML Jaroslav Hlavsa

Foto Marek Mikeš

výčtem jsem ani zdaleka nevyčísľil všechny další výhody spojené s fungováním vlastní městské společnosti.

K největším mediálním kauzám, které mají nádech systematického očerňování společnosti, i k jednotlivým výrokům různých funkcionářů a politiků uvádím:

– **Farma v Horách** je jedním z nejpovedenějších projektů města a Loketských lesů, který bývá v kraji prezentován jako ukázkový příklad pro smysluplné využívání dotačních prostředků. Z původního zdevastovaného muničního skladu se nám podařilo vybudovat funkční komplex, kde na zvěřině, ustájení koní, dřevovýrobě a hostinské činnosti vyděláváme více než půl milionu ročně, navíc jsme zde vytvořili **nová pracovní místa** a samozřejmě, hodláme areál dále rozvíjet. Vytrhnout z kontextu celého střediska samotný provoz restaurace (+ 89 tis. Kč) a na něm demonstrovat neschopnost managementu dosahovat vyšších zisků je demagogické. Rovněž bych kritikům doporučil pro objektivní náhled návštěvu zaniklé restaurace „Nimrod“ nad Mariánskými Lázněmi či karlovarského „Linharta“. Není od věci připomenout i naše loketské koupaliště, vyždímané v režii zastupitelstva až do neslavného konce.

– **Krásenskou rašelinu** převzaly lesy ve stavu celoplošné devastace. Ve spolupráci s CHKO jsme vymysleli a následně realizovali projekt na navrácení původního vodního režimu (a tím i původního života) do celé cca 80ha lokality za přibližně dva a půl milionu korun. Veškeré investice kryla dotace z MŽP. Souběžně jsme zahájili jednání s MZ o využívání zdroje pro léčebné účely, neboť jsme získali informaci o tom, že se jedná o jeden z nej kvalitnějších, nativních peloidů v republice. Povolení jsme po dlouholetém úsilí nakonec získali, jedná se o jeden ze dvou uznaných zdrojů v republice a představuje velmi významný potenciál. Ano, zhruba 3 mil. Kč investovaly lesy (nikoli město) se souhlasem vlastníka do přípravy ložiska a vlastního zpracování. Nejsou to neuvážené investice, byť jejich návratnost není oka-

mžitá. Bez těchto investic bychom nedisponovali tím nej cennějším, co dnes máme - povolením k využívání zdroje. Obchod s rašelinou se dnes pohybuje v řádech stovek kubiků a předpoklad dalšího růstu je velmi reálný. I zde vznikla **nová pracovní místa** a provozně jsme v plusu. Od příštího roku budeme i z této činnosti odvádět městu finanční prostředky, z počátku v řádech statisíců.

– **Hájovna lesního rady** Ing. Scheuera na farmě v Horách se nestaví z prostředků lesů. Stavba je zcela v režii jmenovaného. Za pozemky zaplatil pan kolega stejnou láci jako např. p. Holoubek nebo p. Fůra, přesně podle tehdy platné cenové mapy města 400,- Kč/m². Na skutečnosti, že vysoký manažer bude i místem bydliště spojen se spravovaným majetkem, není nic špatného. Naopak, touto investicí vlastních prostředků je jasné řečeno, že to s volbou svého lesnického působení myslí naprosto vážně. Traduje se a je doloženo, že Schwarzenbergové stavěli každému svému hajnému hájovnu tak, aby byl ve službě - hlídal, i když si šel lehnout. V těchto hájovnách pak nechávali své věrné služebníky dožít. Na takový komfort zatím nemáme a tak vítáme vlastní iniciativu personálu. Zdaleka ne každý hajný (jeho žena) touží dnes po bydlení v lese. Bohužel.

– **„Lesy se vymykly kontrole“**, autor výroku p. Hadraava. - Nesmysl. VH, tedy rada města, vždy měla a má absolutní pravomoc. Zítra mohou být odvolán bez udání důvodu, bez odstupného, natož zlatého padáku. Spíše chápání se vymyká, respektive schopnostem tuto firmu standardně řídit. Nepodléháme zaplatpánbůh přímému řízení zastupitelů a právě proto (nikoli naopak) jsou naše výsledky dobré.

– **„Lesy jsou stát ve státě“**, autor nový p. starosta. - Samozřejmě. Je to samostatná obchodní společnost a to ze zákona. Za její hospodaření odpovídají jednatele (nikoli zastupitelé), a to celým svým majetkem. Jednatelé se zodpovídají VH - radě, na jejich činnost dohlíží

ny, fakta, tajemství

dozorčí rada. Těmito orgány (nikoli přímo) vlastník řídí svou společnost - zadává úkoly a sleduje jejich plnění.

– „**Lesy jsou dceřinnou společností města, která prochází pubertou, a matka ji musí srovnat**“, autor p. Zahradníček. – Úsměvné, ne-li přímo směšné tvrzení. LML slouží městu již 20 let. TOP 09 má v Lokti za sebou necelý rok „činnosti“. Dále nekomentuji.

– „**Lesy si chrochtají či mlaskají**“, autorská shoda. – Srovnávat platy úředníků s platy managementu je pomýlené a zavádějící. Je to bezobsažná, populistická rétorika, sázka na nízké pudy, na závist. Úspěch se v některých kruzích neopouští. Uvedu konkrétní příklad svého osobního chrochtání. Při zakládání LML mi byl stanoven motivační podíl ve výši 8 % z hospodářského výsledku. Nikoho tato výše neurážela, neboť HV v prvních letech byl nulový. Souběžně s růstem výkonu LML byl tento motivační příspěvek snížen na 6 % a následně na současná 3 % (vše ve jménu morálky). I to začíná být nejspíše příliš mnoho - chrochtám.

Dle známé poučky hospodářů „tuna teorie = 10 dkg praxe“ uvedu závěrem jeden modelový příklad. V roce 2006 postihla lesní majetky města katastrofální kalamiť, při níž na Rájeckém polesí větrná smršť zničila cca 70 ha lesa. Běžný postup jakékoli „cizí“ lesní akciovky, „cizího správce“, by byl následující:

„*Vážení pane starosto, vlastníkú lesa.*

Oznamujeme vám, že na uvedeném ploše došlo k mimořádným škodám, které níže vyčísľujeme. Průměrná porostní zásoba v postižených porostech je 400 m³ na hektar x 70 ha = 28 000 m³. To představuje prakticky celoroční objem těžby, roční zdroj příjmů. Větší část dřevní hmoty je poškozena, čímž dojde ke ztrátám na zpeněžení (40 %). Rovněž dojde k výraznému nárůstu nákladů na těžbu a přibližování, vzrůstou náklady na opravy cest atp. (20 %). Odhadujeme, že výnos z lesa (dohodnutý nájem) díky těmto událostem poklesne z plánovaných 4 mil. Kč na 2 mil. Kč...“

Souběžně by byl vlastník lesa upozorněn, že dle lesního zákona je povinen celou holinu do dvou let zalesnit, což při průměrně udávaných nákladech (zdroj Ministerstvo zemědělství) činí 70 000 Kč x 70 ha = 4,9 mil. Kč. Tedy v následujících dvou letech náklad cca 2,45 mil. Kč (to už jsme cca půl mil. Kč ve ztrátě). Vzhledem k nevýhodné expozici porostů (jižní výsušné a suťové stanoviště), lze při zalesňování očekávat až 30% nezdar, tedy další vícenáklady.

Dále by byl vlastník lesa upozorněn na jeho zákonnou povinnost „zajistit“ nově založené kultury do 7 let (vytěpování, ožínání, nátěry, ochrany a podobně). Sečteno a podtrženo:

„*V následujících dvou až třech letech nebude odváděn nájem (cca 10 mil. Kč), naopak je zapotřebí vyčlenit z rozpočtu města prostředky (...) na likvidaci mimořádné události*“. Rada města by si nechala zpracovat odborný posudek, který by se však (ouha) od předložené kalkulace příliš nelišil.

Odpověď loketských lesníků:

1) LML i v tomto konkrétním případě odvedly svému vlastníku plný nájem a nadto v následujícím roce mimořádný odvod 2 125 000,- Kč po zdanění. Jednorázová daň, kterou jsme museli z této částky zaplatit státu, činila 375 000,- Kč.

2) Na místě kalamitní holiny vzrůstá dnes nadějný, druhově pestrý les.

Právě takto má vypadat odpověď obchodní společnosti v praxi, jak prokázat loajalitu k městu. Je to výsledek

odborných schopností, dlouhodobé zkušenosti hospodaření s majetkem města, konsolidovaného a schopného personálu, připustíme, někdy i trochy štěstí. Z konkrétní lesnicko-hospodářská opatření nesli (nesou) plnou odpovědnost jednatelé (mohlo to dopadnout i hodně špatně). Vedle těchto výsledků - odvodů, nikoli z nich - si dokážou jednatelé, stejně jako další zaměstnanci společnosti a řada živnostníků vydělat „na sebe“. Nejedná se tedy o prostředky města, což není některými zastupiteli dodnes chápáno a akceptováno. Je to naše know-how, součást našeho obchodního (duchovního) tajemství. Všelidová diskuse nad vděčnými tématy, „jestli jednatelé nemají příliš velké odměny (nemají), neprojezdí příliš mnoho kilometrů či neprotefonují příliš mnoho hodin“, je absurdní a nedůstojná. V lepším případě se jedná o naprosté nepochopení fungování obchodní společnosti. V horším případě o hledání problémů, zde typicky zástupných. Rovnostářství je rétoricky vděčné téma. Má nepochybně hodně posluchačů. Je to ale špatná cesta, hlavně proto, že je založena na závist. V důsledku vede k úpadku hospodářskému i morálnímu. To je, mimochodem, podstata mojí zkušenosti s minulým režimem. Zkušenosti, která je asi nepřenosná.

Dějiny lidstva jsou plné revolucionářů, jejichž ideologie se dá zjednodušit na heslo: „Chceme-li poznat, musíme měnit“. Já věřím, že se v Lokti nakonec prosadí rozumnější postup a že se opravdu podržíme tolik deklarovaných hodnot, jako jsou:

Tradice

Odpovědnost

a Prosperita.

V dubnu příštího roku uplyne dvacet let od založení LML, a následně na přesrok bychom měli oslavit výročí 450 let existence lesního panství lokaťanů. Panství, které se především díky aktivitě naší společnosti rozrostlo a je největší v historii města. Panství, které městu jen od r. 1996 (přechod od příspěvkové organizace na současnou s.r.o.) vydělalo více než 90 mil. Kč! Panství, které rok co rok odvádí městu větší penzum práce i finančních prostředků. Myslím, že není nutné pokračovat.

Na počátku novodobé historie našich lesů jsem od města (p. Hadravy) dostal zapůjčenou kancelář, tužku, papír a informaci, že vlastníme asi 2 300 ha lesa, a zadání znělo: „Postarej se o převzetí majetku a začněte hospodařit, abyste se uživilí sami a aby z toho časem něco bylo“. Tehdy se nikomu ani nesnilo, že by výsledky jednou mohly být takové, jak jsem je právě popsal. Přes současné názorové neshody s p. Hadravou musím v této bilanci objektivně uvést, že jeho zásluha na rozjezdu vlastní lesní společnosti je nezpochybnitelná, až zásadní. Dostal jsem tehdy důvěru, prostor a politickou podporu na požádání. Bez těchto atributů by to nešlo tehdy a nejde bez nich ani dnes. Chtěl bych proto za všechny loketské lesníky vyslovit jedno přání. Posuzujte naši práci objektivně, páni radní. Nešpiňte si vlastní firmu, nezatahujte ji do politických (mocenských) pŮtek. LML mají velmi dobré renomé v rámci kraje i celé republiky, nekažte to. Hlavně však, pojďme opravdu a zodpovědně PRACOVAT. Prospějeme tím vlastní lesní společnosti a tím celému městu, jeho obyvatelům.

Loketským městským lesům zdar!

**Jaroslav Hlavsa, zastupitel města
a jednatel Loketských městských lesů**

Z obory

Vznik rašeliny

Farma v Horách

Dovedou obce zapojit do svého rozvoje i lesní hospodářství?

Lesy jsou nezanedbatelným majetkem, který při rozumném využívání může významně přispívat do obecních rozpočtů a zároveň plnit veřejnosti očekávané mimoprodukční funkce.

Co ovlivňuje rentu

Schopnost lesů poskytovat vlastníkům rentu závisí na mnoha vlivech, např. na:

- velikosti, umístění, celistvosti či rozdrobenosti lesního majetku;
- způsobu a kvalitě předchozí péče o něj;
- zastoupení dřevin;
- profesionalitu a serióznost personálu;
- dosahované produktivity práce;
- rozloze chráněných území, na nichž je hospodaření omezeno;
- právní formě subjektu, který prakticky hospodáří.

Neznalost neomlouvá

Je pro obec lepší dát les do nájmu, nebo jej obhospodařovat vlastními silami? Univerzální odpověď neexistuje, ale nejvhodnějším se jeví zřídit pro obhospodařování lesů právnickou osobu a zabezpečit řádnou kontrolu její činnosti. Rozhodnutí se samozřejmě odvíjí od velikosti lesního majetku. Drobný (asi do 20 ha) je vhodné pronajmout. Ale obec by přitom neměla zapomenout, že povinnosti vlastníka lesa před zákonem se nájmem nepřenesí na nájemce. Proto je vždy nutné plnění zákonných povinností při obhospodařování lesů do nájemní smlouvy zakotvit.

Povinnosti vlastníků lesů vymezuje lesní zákon (289/1995 Sb.). Ne všichni zastupitelé se v otázkách lesnické ekonomiky zcela orientují. Rozhodně se jim tedy vyplatí obstarat si pro své rozhodování o lesním majetku obce podklady od důvěryhodné a nezávislé právnické či fyzické osoby - a nejlépe ne výhradně od jedné. Další informace lze bezplatně získat například na webových stránkách Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů www.uhul.cz, kde jsou v části Poradenství uvedeny některé normy, metodiky a opatření důležité při péči o lesy ve vlastnictví obce.

Pomoci mohou i družstva

Šancí, jak zefektivnit péči o majetek obce, je hledání možností sdružování. Každý lesní majetek má své místní odlišnosti a proto ekonomické souvislosti nelze zcela zobecňovat. V zásadě však platí, že velký lesní majetek na tom bývá co do vyrovnanosti, ale i do výše renty nesrovnatelně lépe než majetek o malé výměře.

Na to by se mělo pamatovat v obcích, které vlastní rozdrobené lesy malých výměr. Příklady dobrého hospodaření lesních družstev obcí jsou většinou známy. V ČR existují lesní družstva obcí, která profesionálně obhospodařují lesní majetek o celkové výměře přibližně 30 tisíc ha a přinášejí do obecních pokladen finanční příspěvky podle velikosti sdruženého lesního majetku. Je zvláštní,

že nová lesní družstva obcí nevznikají.

I když se obce rozhodnou majetkově se nesdružít, měly by přistoupit na zorganizování společného prodeje dříví ze svých lesů. Zejména velcí odběratelé totiž nejsou ochotni domlouvat se o nákupní ceně dřeva s drobnými dodavateli. Koncentrované dodávky ale již vytvářejí příležitost k uzavření oboustranně výhodné smlouvy.

Přínosem do obecních a městských pokladen může být i provozování myslivosti. Myslivost jako významný prvek života obce může být provozována místními občany nebo pronajata za úplatu.

Častá je také otázka, zda si obec má pořídit pilu či nějaké lokální zpracování dříví, které její lesy vyprodukují. Ani v tomto případě nelze jednoznačně odpovědět. Především je nutno posoudit plánovaný výrobek a jeho schopnost uplatnit se na trhu. Rozhodne-li se obec pro takovou investici, měl by jí předcházet kvalitní, profesionálně zpracovaný podnikatelský záměr. Postavit pilu o malé kapacitě pořezu a soutěžit s velkými zpracovatelskými giganty zpravidla nepřestavuje dobré řešení. Konkurence velkých zpracovatelů je skutečně drtivá a tak ani v posledních letech nedochází k rozvoji drobných kapacit na zpracování dříví, snad kromě energetického využívání dříví jeho spalováním.

Nevyužití dříví

Co je třeba zlepšit, je podpora spotřeby dříví jako suroviny, která neškodí životnímu prostředí, je obnovitelná a naše země jí má dostatek. Dřevo je materiál, který je z energetického hlediska nesporně výhodnější než například ocel, beton, cihly či umělé hmoty. Situace se v poslední době poněkud zlepšila a dřevo se stále častěji používá např. při stav-

bě rodinných domků. Častějším používáním ve stavebnictví se dříví stává konkurenceschopným vůči dosud používaným materiálům. Využívání dříví v naší společnosti ale stále nedosahuje obvyklé úrovně např. ve srovnání se severskými zeměmi, které jsou rovněž bohaté na lesy.

I v obcích vidíme, že se stále podceňuje dříví jako obnovitelný přírodní zdroj. Ať už jde o veřejné stavby, energetická řešení obcí nebo o uplatnění dřeva v individuální výstavbě. Naopak stále se tam hlavně používají neobnovitelné zdroje surovin, které často kupujeme v zahraničí (plyn) nebo na jejichž výrobu se spotřebovává velké množství energie (plasty, beton, cihly).

Jedním z hledisek při rozhodování zastupitelstev by mělo být i to, zda finanční toky putují do jiných regionů, případně do zahraničí, nebo zda zůstávají v dané oblasti a stávají se tam potenciálním zdrojem tržeb např. pro místní služby. Zjednodušeně řečeno: Koupí-li si obyvatelé obce na otop plyn, peníze za něj putují do zahraničí. Koupí-li si štěpku nebo dřevní odpad, peníze zůstávají vlastníkově lesa, který je v regionu opět utratí. Lesy přitom naše obce obklopují a dřevo v nich trvale přirůstá. Ne každý ví, že zásoba dříví v lesních porostech se od roku 1930 více než zdvojnásobila.

Lesní hospodářství je ekonomicky významným oborem, který spolu s navazujícími odvětvími tvoří základ pro tvorbu přibližně 5-6 % HDP v ČR. Význam lesního hospodářství si uvědomuje také EU, která pro venkov vytvořila programy podporující rozvoj regionů. Podrobnosti lze najít na stránkách ÚHÚL v části Poradenství v záložce Publikace.

Jaromír Vašíček,
Ústav pro hospodářskou úpravu lesů
Brandýs nad Labem